

които му помагали, лѣкували, улеснявали, кога нѣмалъ дрехи и сръдства за храна и т. н. Въ Киевѣ Василь Друмевъ се запозналъ съ дѣда *Иосифа Соколски*, посещавалъ го често въ манастира и получавалъ помощи отъ него.

Председатель на Книжовното дружество.

Василь Друмевъ поискалъ да залови вече сериозна работа.

Той отишелъ въ гр. Галацъ на Дунава и тамъ се срещналъ съ вѣрния си приятель отъ Шуменъ, Василь Стояновъ. Двамата скроили да образуватъ едно *книжовно дружество* за българска наука (1869). Но докато се събератъ пари за такова дружество, разбрало се, че не въ Галацъ, а въ Браила трѣбва да бжде книжовното дружество. Така дружеството се премѣстило въ Браила. Василь Стояновъ тръгналъ изъ Влашко, Молдова, Чехия, Полша, да събира отъ българитѣ сръдства, а Василь Друмевъ станалъ временно председателъ на дружеството и готвилъ ржкописи за печатане.

Презъ това време Василь Друмевъ написалъ за книжовното дружество нѣколко съчинения, ала най-главниятъ и най-ценниятъ неговъ трудъ билъ драмата: *Иванко, убиецътъ на Асена I*. Съ този трудъ Друмевъ турилъ основа на българската драма. Тази драма и до днесъ, вече 70 годишна, се представлява въ читалища, училища и театри, та всѣки българинъ и българка я знаятъ. Тя вълнува най-силно сърдцата на българитѣ.

При книжовното дружество Василь прекаралъ 4 години. Въ това време (1872) въ Цариградъ българитѣ надвили гръцкия патриархъ и си избрали свой народенъ *екзархъ, Антима I*.

Василь Друмевъ — епископъ Климентъ Браницки.

Първиятъ български екзархъ Антимъ I билъ рабѣтенъ и способенъ човѣкъ. Той отишелъ при султанъ